

Tokijas olimpisko spēļu čempions, 3x3 basketbolists **Kārlis Pauls Lasmanis**: „Mums ir tāda interesanta rakstura iezīme – nekad nemākam zaudēt.”

➔ 6.-7. lpp.

Turlavnieki izvirzās ziemas festivālā

Turlavas pamatskola Latvijas skolu ziemas festivālā diezgan sīvā konkurencē vakar bija iekļuvusi pirmajā septiņniekā.

Lai kādi būs Latvijas skolu ziemas festivāla galīgie rezultāti, Turlavas pamatskolas komanda un sporta skolotāja Ieva Lepse jau ir priecīga par spraigās nedēļas ieguvumiem: noietajiem kilometriem, fizisko rūdījumu, sadraudzību, pagasta izzināšanu, skolotāju un vecāku līdzdarbību.

Pasākumu rīko Latvijas Sporta federāciju padome. No 7. līdz 14. februārim tas noritēja kā virtuālas sacensības kādā no trim disciplīnām: slēpošanā, skriešanā, iešanā. Vakari turlavnieki bija 7. vietā, bet vēl visu dienu punkti tika krāti. Nav zināms, kad tiks paziņoti galīgie rezultāti, bet, kā norāda skolas direktore Lāsma Veigelte, izaicinājums jau attaisnojies. Sākumā bijušas bažas, vai būs skolēnu atsaucība un vai visiem izdosies telefonos lejuplādēt platformu *Distant Race*, lai rezultātu fiksētu. Tehniskās grūtības pārvarētas, un noritējušas azartiskas sacensības.

Pieteikušās 166 skolas, no mūsu novada arī V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskola (vakari 56. vietā), bet Alsungas pamatskola dalību nesāka. Katra startējusi kā viena komanda, bet skolēni sacentušies arī par individuālo rezultātu. No Turlavas piedalījušies 39 audzēkņi (vairāk nekā puse) un septiņi skolotāji. Līdz vakardienai pieveikti 2182 km.

L.Veigelte ir lepna par tiem, kuri par spīti laika apstākļiem katru dienu nenogurstoši pieveikuši distanci pēc spējam. Sporta skolotāja Ieva Lepse mazliet bēdājusies, ka mācību stundas nedēļu bijušas vienveidīgas, jo krāti tik nozīmīgie kilometri, taču darbībai svaigā gaisā ir pievienotā vērtība. Reizēm skolēniem iedota pagasta karte ar iezīmētu kontūru, un maršrutu vajadzējis iziet tā, lai telefonā fiksētais tāds arī izskatās. Tā skolēni pilveidojuši kartes lasīšanas prasmi. Vēl vajadzējis sacensties, kurš 20 minūtēs

„Pagasta ļaudis brīnījušies, kāpēc starpbrīžos skolēni staigā šurpu turpu, vēlāk kļuvuši par līdzjutējiem un interesējušies, cik kilometru jau ir.”

noskries vairāk par skolotāju. Tāpat ieguvums ir audzinoši izzinošās pastaigas pa pagastu kopā ar klases audzinātāju un sadraudzību, uzmuntrinot vienu otru. Speciāli izveidotajā dalībnieku *WhatsApp* grupā komanda saņēmusi neskaitāmus iedrošinājumus un apsveikumus. Labu piemēru rādījuši pedagogi, skolēniem un veselīgām nodarbēm veltot laiku ārpus darba. Brīvdienās atspajds bijuši vecāki, kuri pastaigās devušies kopā ar bērniem.

Daina Tāfelberga, Lāsma Veigeltes arhīva foto

Trauksme Ukrainā - nepārejoša un visuresoša. Saruna ar Kijevas žurnālisti un pasniedzēju **Aļonu Romaņuku**.

➔ 8.-9. lpp.

Ūdens upēs lēnām krītas, bet brīvdienās skati bija iespaidīgi.

➔ 12. lpp.

Skrundenieks **Matīss Eisaks** ir Leipcīgas *Gewandhaus* simfoniskā orķestra kontrabasists.

➔ 5. lpp.

Aprūpes namus Kuldīgas novadā **apvienos.**

➔ 4. lpp.

Pašvaldība un dzīvokļu problēma. Cik liela tā ir Saldū, Talsos un Ventspilī?

➔ 2. lpp.

Piektdien, 18. februārī:

- Kas jauns Alsungā.
- Pagaidu darbu strādnieki pagastos.
- Latvijas purvi – bagātība.
- Skolas izvēlētas; var plānot nākotni.
- Atklājumi par upes pērlēni.
- Puķu sēklas un stādi.

REDZĒJUMS

Made in Latvia

Daina Tāfelberga

Viņdien kāds kuldīdznieks redakcijai piezvanīja, lai pajautātu, kāpēc neražo vai netirgo sērkociņus ar Kuldīgas attēlu. Stāvot veikalā rindā pie kases, viņš ievērojis, ka stendā ir kastītes ar Saldus, Ventspils, Jūrmalas un citiem skatiem un uzrakstu, bet Kuldīgas nav. „Kāpēc pie mums reklamē citas pilsētas? Kuldīgā taču bija pirmā sērkociņu fabrika Latvijā! Slava par latviešu sērkociņiem bija nonākusi līdz Anglijas karalienei! Vai *Vulkāns* jau aizmirsts?”

„Varbūt pat labi, jo uz tās sērkociņu imitācijas, kas tiek tirgota tagad, būtu kauns uzspiest zīmogu „Made in Latvia”.”

Diezgan dīvains un neierasts jautājums starp bēdām (netīrītās ietves, bedraini ceļi, nepareizi izliktas zīmes u.tml.), kuras ikdienā laikraksts palīdz novērst vai vismaz izskaidrot. Atslodzei no kovida un citām nebūšanām var jau parunāt arī par sērkociņiem, pareizāk sakot, par uzņēmējdarbību, kurai pieder gan produkcijas ražošana, gan reklāma. Bet tāpēc, ka tā

ir komercija, nevis pašvaldības vai valsts atbildība, skaidras atbildes nebūs.

Runājot par *Vulkānu*, jaunā paaudze varbūt kaut ko zina, ja piedalās novadpētniecības pulciņos vai ir iecietīgi uzklaušējuši vectētiņu un vecmāmiņu nostalgiskās atmiņas. Nākamgad varētu svinēt savulaik pasaulslavenās fabrikas 145. jubileju, ja pirms 20 gadiem *Vulkāns* netiktu likvidēts pavisam. Un nu jau dabā pat tā graustu tikpat kā vairs nav. Turklāt sērkociņus jau sen tur vairs neražo. Tos vispār vairs neražo Latvijā. Varbūt pat labi, jo uz tās imitācijas, kas tiek tirgota tagad, būtu kauns uzspiest zīmogu *Made in Latvia*. Kokrūpniecības vēsturē lasāms, ka pirms Otrā pasaules kara Latvijā bija piecas sērkociņu fabrikas, kas produkciju eksportēja uz vairākām valstīm. Pēc tam vairs tikai divas – *Liepājas sērkociņi* un *Komēta* –, kas kaut kā vēl turējās arī šajā gadsimtā. Taču, strauji pieaugot apaļkoku cenai un nespējot konkurēt ar lēto, importēto imitāciju, arī tām nācās ražošanu pārtraukt.

Līdzīgi bēdīgs stāsts ir arī citās ražošanas nozarēs. *Made in China* uzspiests lielai daļai rūpniecības preču, un drīz arī pārtikā pārsvaru gūs lētais imports no trešās pasaules valstīm, kurām nav jāievēro Eiropas zaļais kurss, kas liek mazināt piesārņojumu un klimata pārmaiņas. Lielveikalā pie kartupeļu stenda var jau pasmieties par uzrakstu *Jauna raža. Latvija*. Hmm, februārī? Tak ne jau tādā daudzumā izaudzēti siltmūnīcā, kad elektrībai un citiem apsildes resursiem cena uzkāpusi stāvus debesīs! Šaubos, vai tie ir *Made in Latvia*, un uz imitācijas mūsu zemnieki diez vai parakstītos.

TRĪS PAR VIENU

Kā risināt dzīvokļu problēmu pilsētās un laukos?

NEIZVĒRTĒ IESPĒJU SAMAKSĀT

1. Gita Strazdiņa, Talsu novada pašvaldības mājokļu speciāliste:

– Iedzīvotājs, kurš vērsas ar iesniegumu par mājokļa piešķiršanu, ir jau norādījis, kur dzīvesvietu vēlas, un mums tā ir vienkāršāk. Tas samazina piedāvājuma amplitūdu, jo Talsu novadam reformā pievienojās vairāki citi novadi, līdz ar to dzīvojamais fonds un platība, kurā dzīvokļi atrodas, ir liela. Ja konkrētajā vietā mājoklis ir brīvs, piedāvājam; ja nav, meklējam arī citur novadā, bet tas negarantē to, ka cilvēks tam piekritīs. Taču, ja viņš trīs reizes no piedāvājuma variantiem atsakās, tad atkal nonāk rindas aizmugurē.

RINDA NAV GARA

2. Baiba Līdaka, Ventspils pašvaldības dzīvokļu nodaļas vadītāja:

– Likums nosaka, kam jāpalīdz mājokļa jautājumus risināt. Mums ir izstrādāti saistošie noteikumi, kuros kārtība noteikta. Cenšamies palīdzēt visiem, un ilgi dzīvokļa rindā cilvēki negaida: aptuveni gadu vai divus. Tas atkarīgs arī no tā, kāda platība viņiem nepieciešama, piemēram, vienistabas dzīvokļi atbrīvojas agrāk nekā divstābu.

MEKLĒ UZPIRCĒJI, BŪS ĪRES NAMI

3. Anita Grigute, Saldus novada pašvaldības nekustamā īpašuma nodaļas vadītāja:

– Rindā uz dzīvokli gaida maznodrošinātie cilvēki, un cenšamies tos arī nodrošināt. Pēdējā laikā daudz dzīvokļu pārdodam publiskajās izsolēs, it sevišķi laukos. Pilsētā tie pārsvarā ir nelabiekārtoti, nekvalitatīvi dzīvokļi. Tāda ir vadības politika. Tā saistīta arī ar finansiālām grūtībām, tāpēc tiek atsavināti ļoti daudzi īpašumi – ne tikai dzīvokļi, bet arī mājas un zeme. Ir dots uzdevums rīkoties maksimāli, lai īpašums nestāv tukšs – lai ir apdzīvots un apsaimniekots.

Pēdējā laikā vairāk radušies īpašumu uzpirceji, un to var redzēt izsolēs. Tās ir sabiedrības ar ierobežotu atbildību, tie ir cilvēki, kuri dzīvo, piemēram, Ogrē vai Rīgā un citviet un kuriem dzīvoklis mazpilsētā pašiem īsti nav vajadzīgs.

MANUPRĀT

Vai dzīvosim virtuālajā pasaulē?

Nesen *Facebook* impērijas dibinātājs Marks Zakerbergs to pārveidoja par uzņēmumu *Meta*, kas kontrolē tādas sociālo tīklu vietnes kā *Facebook*, *Instagram*, *WhatsApp* un *Messenger*. Esmu lasījis interesantus rakstus, kuros apspriests nākotnes metaverss* jeb metapasaule, kas ir šīs korporācijas jaunais attīstības virziens, – dot iespēju veidot *komforta burbuli*, tā teikt, sociālos tīklus atbrīvot no naida un ļaunuma. Iepazīstinot ar jauno pasauli, M.Zakerbergs demonstrējis, kā katram izveidot savu avatāru jeb iedomu tēlu, rādījis saulaino metaversa nākotni, kurā

sociālo tīklu lietotāji spētu dzīvot, spēlēt spēles, sazināties viens ar otru un lietot tikai tādu informāciju, kam paši vispirms piekrituši, zem raksta uzspiežot ikšķīti jeb zīmi *Patik*. Tas nozīmē: ja lietotājs tā atzīmēs rakstus par sunīšiem un konkrētu firmu automašīnām, viņš saņems tikai tādu informāciju, pēc laika domājot, ka visi brauc tikai ar *Audi* vai *BMW*, priecājas par mājdzīvniekiem un ka nekas ļauns pasaulē nenotiek. Ja pasaulē būtu sācies karš, cilvēks to pat nezīnātu, jo pēc uzņēmuma izveidotā algoritma un paša atlasēs tāda informācija viņa ziņu slejā nenotiek.

nāktu. Faktiski tas notiek jau tagad. M.Zakerbergs atklājis, ka metapasaules mērķauditorija ir jaunieši, kuri Covid-19 laikā, kad visi sēž pie datora vai telefona ekrāna, ir viegli ietekmējami. Metaverss salīdzināts arī ar savulaik radīto fantāzijas pasauli *Second Life* jeb *Otrā dzīve*. Vai saulainā virtuālā pasaule būs mūsu nākotne?

* *Meta* (kaut kas pār pasauli), *-verss* (no vārda *universs*) – kibertelpa, kurā satiekas virtuālā un reālā pasaule

Amanda Gustovska

FOTOKOMENTĀRS

Kovida ierobežojumi drīz beigsies – rindā varēs stāvēt, neievērojot divu metru distanci.

Lailas Liepiņas teksts un foto

Par stiprām un laimīgām ģimenēm

Kuldīdznieki Evita un Jurgis Kalniņi, 7. februārī sagaidot dēlu Robertu, trešo bērniņu, nu kļuvuši par daudz bērnu ģimeni. Trešdien Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā viņi īpašu apsveikumu saņēma no Latvijas Daudz bērnu ģimeņu apvienības.

KALNIŅI IR KOMANDA

„Nedomājām, ka būsīm daudz bērnu ģimene, tikai pēc tam sapratām. Pie statusa neesam vēl pieraduši,” saka E.Kalniņa. „Otrajā reizē cerējām, ka pieteiksies dvīņi, bet piedzima meitiņa. Vēlējamies, lai viņai ar nākamo bērniņu nav lielas gadu starpības, un sagaidījām Robertu.”

Visi bērni dzimuši Kuldīgas dzemdību nodaļā. „Te ir fantastisks personāls – esmu apmierināta un priecīga. Mēs ģimenē arī esam komanda – vīrs bija klāt visu bērniņu dzimšanas brīdī,” atklāj E.Kalniņa. Mājās brālīti gaida divas māsas: Evelīna (7) un Elizabete (gads un trīs mēneši). Tāpat kā meitas, arī puika esot visai skaļš. Māsiņas brālīti ļoti gaidījušas – uz nodaļu atsūtījušas pašzīmētu apsveikuma kartīti.

Pirms bērniņa dzimšanas Evita strādājusi zobārstniecībā, bet dzīvesbiedrs Jurgis ir uzņēmējs. Abi Kuldīgā auguši, skolojušies: „Mums šeit patīk. Abi studējām Rīgā, bet atgriezāmies, jo te vienmēr ir māju sajūta. Pilsēta katru gadu kļūst skaistāka – prieks šeit dzīvot.”

LAI VECĀKI BŪTU ZINOŠI

Latvijas Daudz bērnu ģimeņu apvienība sākusi īpašu kampaņu, lai jaunās ģimenes vienkārši un saprotami informētu par pabalstiem, kādus var saņemt no valsts un pašvaldības. Visu gadu Latvijas dzemdību nodaļās katrā māmiņa, kas pasaulē laidīs trešo bērniņu,

Kuldīdzniecei Evitai Kalniņai 7. februārī piedzimis trešais bērniņš – dēliņš Roberts.

Valsts atbalsts daudz bērnu ģimenēm

● ĢIMEŅU PABALSTS

Par vienu bērnu – 25 eiro,
par diviem – 100 eiro (par katru 50 eiro līdz 20 gadiem),
par trim – 225 eiro (75 eiro par katru līdz 20 gadiem),
par četriem un vairākiem – 400 eiro un vairāk (par katru 100 eiro līdz 20 gadiem).

● CITAS ATLAIDES

50% auto ekspluatācijas nodoklim;
20 eiro mēnesī norēķiniem par elektrību;
trīs papildu samaksātas atvaļinājuma dienas;
160 eiro stipendija *Studēt gods* 1. kursa studentiem ik mēnesi.

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļas vadītāja Iveta Bāliņa, vecākā vecmāte Laura Prelgauska un dzemdību speciāliste Ilze Smiltāne klausās Latvijas Daudz bērnu ģimeņu apvienības valdes priekšsēdes Elīnas Treijas stāstījumā par ģimeņu atbalsta akciju visu gadu.

saņems šīs biedrības un kampaņas atbalstītāju dāvanu un informāciju par atbalstu. „Vēlme sākt akciju radās tādēļ, ka vidējais bērnu skaits ģimenē arvien sarūk. Summārais dzimstības koeficients Latvijā ir 1,6. Tas atpaliek no minimālā nepieciešamā līmeņa – lai nodrošinātu paaudžu nomaiņu, vajag 2,1 bērnu uz vienu sievieti. Katrā māmiņa, kura uzdrošinās laist pasaulē trešo vai ceturto mazuli, ir īpaši atbalstāma,” saka apvienības valdes priekšsēde Elīna Treija.

KULDĪGĀ SKAITĻI AUG

Pēc apvienības ziņām Kuldīgā trešais mazulis mēnesī piedzimst astoņām deviņām sievietēm, Rīgas dzemdību namā – vidēji 90. Visā Latvijā vidēji tie ir 18% no visiem dzimušajiem, savukārt kā ceturte, piekto un sestie bērniņi – 24%. „Ar šādiem skaitļiem esam līderos visā Eiropas Savienībā,” saka E.Treija. Kuldīgas slimnīcā pagājušajā gadā piedzimuši 565 bērni. Dzemdību nodaļas vadītāja Iveta Bāliņa saka: „Valstī dzims-

tība krītas, bet Kuldīgā skaitļi aug. Priecē, ka trešā grūtniecība nav nejausa, vairumā gadījumu tā ir plānota un gaidīta.” Ginekoloģe un dzemdību speciāliste Ilze Smiltāne papildina: „Pie mums stājas uzskaitē daudz grūtnieču no visas Kurzemes, tāpat no tās brauc dzemdēt. Visvairāk no Saldus puses, un saldenieki sen jau skaitās mūsējie, jo tur dzemdību nodaļa visātrāk tika aiztaisīta ciet. Tagad brauc arī no Tukuma un Kandavas.” Bet vecākā vecmāte Laura Prelgauska teic: „Mammas, kuras dzemdē trešo, ceturto bērniņu, jau zina vairāk un ir tam gatavas. Arī aprūpe ir labāk zināma nekā mammai ar pirmo mazuli. Bet personāls ir atbalstošs – mammām palīdz krūts barošanā un drošā aprūpē.” Speciālistes pārliecinātas, ka personiskā attieksme ir svarīgāka nekā medicīniskā puse. Ģimenes dzemdībās piedaloties arī vairāk nekā 30% tēvu.

Inta Jansone
Evitas Kalniņas arhīva un Lailas Liepiņas foto

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Vai puķes pavasarim jau sējat vai stādāt?

Lāsma Muižniece, veikala *Home Deco* īpašniece:

– Esmu no Pilsētas laukuma veikaliņa pretī puķu tirgum pārvākusies uz lielākām telpām, jo vajadzēja vairāk vietas dārza precēm. Pavasarim pārdodam dažādu puķu sēklas. Cilvēki pērk un podos stāda begoniju gumus. Sāk pievest gladiolas, būs lilijas. Tagad ir laiks, kad puķu audzētāji pārsvarā pērk gladiolas un dālijas. Lielu daļu stādu mums ved no Polijas.

Sianda Kraučē, bezdarbniece:

– Nē, puķes nestādu, taču podiņā citreiz nopērku. Mammai aizvedu uz kapiņiem – iestādu tur. Mājās pagaidām nav nevienas, jo visas izziedējušas. Gandrīz katru gadu kādu podiņu nopērku, piemēram, samtenītes un citas – pat nezinu, kā sauc. Ir smukas, gaidu, kad uzziedēs, un atkal pērku pa jaunam. Parasti to daru puķu tirdziņā, un tās noteikti rada pavasara sajūtu.

Pārsla Hainsone, mediķe no Ventspils:

– Man ir mazdārziņš, un tur aug visvisādas – no sīpolpuķēm līdz sēkliņu puķēm. Esmu saņējusī samtenes un kliņģerītes. Tagad martam neiznāks neko iesēt, jo braucu prom. Puķu sīpolus, stādīņus un gumiņus, kas man patīk, parasti pērku tirgū, sēklas – *Kurzemes sēklās* vai pārtikas veikalos. Man patīk visas puķes, sevišķi pļavu – tās aug arī mazdārziņā, un jo vairāk, jo labāk. Rudenī man patīk samtenes un kliņģerītes, jo tās ir spilgtas un skaistas, bet pavasarī – visas sīpolpuķes. Vēl patīk meža vizbulītes un maijpuķītes, kuru mums Ventspils piejūras mežos ir ļoti daudz.

Ruta Ziemele, bērnu dārza *Ābelīte* vadītāja:

– Kādas dobītes dārzā ir. Man aug tādas puķes, kuras var nogriezt, ielikt vāzē košumam, piemēram, asterītes. Tagad dārzā nav būts – nezinu, vai kaut kas no zemes jau izlīdis. Droši vien kāds sniegpulkstenis. Manas mīļākās ir margrietiņas, kas zied pļavā. Pārsvarā pērku stādīņus, stādu dārzā, kas mums atrodas *Kurzemītē*, bet sēt gan nesēju. Pavasara sajūtu dod puķes, putnu dziesmas un spilgtā saulīte.

Domna Bērziņa, kuldīdzniece:

– Jā, astras un gladiolas. Mārtiņrozes, lilijas, rozes un narcises aug dārzā. Šogad sēklas vienīgi astrām iznāca pirkēt, pārējās puķes man no iepriekšējiem gadiem. Sēklas pērku veikalos *Maxima* un *Rimi*. Pagājušogad pērku astras, kurām būtu bijis jābūt visādās krāsās, taču man visas izauga plikas – zilas. Tā ir ar tām sēklām – nevar tomēr paredzēt, kādas izaugs. Dārzā man puķes ir visādās krāsās. No seniem laikiem aug arī melnās gladiolas – tik augstas un skaistas! Agrāk bija vairāk, tagad palikušas tikai piecas. Tagad dārzā novēroju, ka no zemes jau lien laukā pirmie sniegpulkstenīši, arī sniega rozes.

Dace Čača, ziedu veikala *Tonis* īpašniece:

– Pilsētnieki jau puķes nestāda, tik priecājas par tām! Tās jāgaida dabā, bet var kādu arī nopirkt podiņā, piemēram, krokušņus, muskarītes, sniegpulksteņus. Bet pavasari gaidām – pirmie sniegpulkstenīši jau sāk parādīties. Man visas puķes mīlas. Kā dzejoli: „Mans prieks ir manas puķes –/ Tāds kluss un savāds prieks.”

Amanda Gustovska, Lailas Liepiņas foto

Saslimstība vēl kāpj

Kuldīgas novadā septiņās dienās ar kovidu saslimuši vairāk nekā 800 cilvēku, liecina portāls *Data.gov.lv*.

No 7. līdz 13. februārim inficējusies 838 (divās iepriekšējās nedēļās attiecīgi 708 un 559). Divu nedēļu kumulatīvais rādītājs pakāpies no 1280 līdz 1561 gadījumiem uz 100 tūkstošiem. Kopš pērnā jūlija, kad izveidots jaunais Kuldīgas novads, saslimuši 4922 cilvēki.

Alberts Dinters

Mācības skolās un sertifikātu termiņš

No vakardienas, 14. februāra, tiem skolēniem, kuri kļuvuši par kovid slimnieku kontaktpersonām, vairs nav jāievēro mājas karantīna. Bet sertifikātu derīguma termiņš pagarināts līdz 1. martam. Tie ir divi būtiskākie jaunumi, kurus valdība pieņēmusi saistībā ar pandēmiju.

SKOLĒNI

Izglītības un zinātnes ministrija mājaslapā vēsta, ka turpmāk tas skolēns, kurš noteikts kā Covid-19 kontaktpersona, var mājas karantīnu neievērot. Tā varēs rīkoties tad, ja skolā bijusi rutīnas testēšana pēc Slimību profilakses un kontroles centra norādēm. Tas nozīmē, ka kontaktpersonai vairs nav desmit dienas jāievēro mājas karantīna, skolā atgriežoties bez negatīva testa, kā arī septiņu dienu periodā nav katru dienu jātestējas pirms klātienē mācībām.

Arī izglītībā strādājošie, studenti un skolēnu asistenti, kuri noteikti kā kontaktpersonas, tagad var mājas karantīnā nepalikāt, skrīningu turpinot darba devēja vai atbildīgās personas uzraudzībā. Savukārt, lai bērns varētu apmeklēt bērnudārzu, arī pulciņus, mūzikas un sporta skolu, vai lai bērns tiktu pieskatīts klātienē, kontaktpersona tāpat kā līdz šim var mājas karantīnu neievērot tad, ja kopš pēdējās tikšanās ar inficētu cilvēku pagājušas vismaz desmit dienas.

SERTIFIKĀTI

Jau ziņots, ka šodien daudziem iedzīvotājiem beidzas primārās vakcinācijas sertifikāta termiņš un, lai apliecinājumu atkal iegūtu, būtu vajadzīga balstvakcinācija. Bet, ņemot vērā nekontrolējamo saslimšanu ar omikronu, daudzi trešo poti saņemt nevar, jo ir inficējusies vai kļuvuši par kontaktpersonām, kam jāievēro izolācija vai mājas karantīna. Līdz ar to valdība sertifikātu termiņu pagarinājusi līdz ārkārtējās situācijas beigām 1. martā.

Uz sertifikātiem tas attiecas tādēļ, lai saņemtu pakalpojumus valstī, bet neattiecas uz ceļošanu. Lai ceļotu, jābūt potēšanas sertifikātam ar 270 dienu termiņu, bet pēc tam vajadzīga balstvakcīna.

Alberts Dinters

Aprūpes namus apvienos

Pansionātu vieta tiks saglabāta gan Skrundā, gan Rudbāržu pagastā, bet veselības aprūpi, ilgstošo sociālo aprūpi un sociālo rehabilitāciju turpmāk nodrošinās Kuldīgas slimnīca.

Tāda iecere atbalstīta novada domes sociālo, izglītības un kultūras lietu komitejā. Aprūpes namā *Valtaiķi* Rudbāržos dzīvo 45 cilvēki, Skrundas veselības un sociālās aprūpes centrā (VSAC) – 23, bet Kuldīgas slimnīcas ilgstošās sociālās aprūpes nodaļā – 50 klientu.

SADARBĪBAI PIEKRĪT

Kuldīgas slimnīcas valdes priekšsēdis Agris Rozenfelds deputātiem stāstīja: „Apvienojoties novadiem, aktuāls kļuva jautājums, ko darīt ar pensionātiem. Bija varianti: vadību par abiem uzņemt slimnīcai vai arī nodot tos Latvijas Sarkanajam Krustam. Apsverot visus *par* un *pret*, piekritu, ka pensionātus Skrundā un Rudbāržos ņemu savā paspārnē, un mēs turpinām darboties.” Nepieciešamība pēc mūsdienīgas un labas aprūpes iedzīvotāju vidū aug, tāpēc esot lietderīgi to uzticēt vienai pašvaldības kapitālsabiedrībai, veidojot vienotu struktūru un pārraudzību.

„Ko mums vairs piebilst? Agris ir piekritis mūs pieņemt. Kāda būs sadarbība, rādīs laiks. Taču piedāvājumam esmu atvērta,” sacīja aprūpes nama *Valtaiķi* direktore Gunita Bivbāne. Skrundas VSAC direktore Sigita Picule atzīst, ka apvienošanai redz daudz plusu: „Kad Skrundā bija tikšanās ar mums, runājām par nākotnes vīzijām un iespējām. Bet viens gan uztrauc – cik patstāvīgi būsim.” A. Rozenfelds skaidro: „Abas vadītājas turpinās iestādi vadīt, vienīgā atšķirība – uzraudzība nāks no manis, došu uzdevumus, kuri būs jāizpilda.”

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

Skolēnu bagāžniekā aizved uz mežu, vīrietis mēģina izdarīt pašnāvību

Stāsta Kuldīgas novada pašvaldības policijas priekšnieks Kaspars Šabāns.

7. februāris. No rīta skaidrojami ar autovadītāju, kurš Liepājas un Dzirnau ielas krustojumā braucamo novietojis tā, ka citi auto nevar apgriezties. Vadītājs kļūdu labo. Sazināties ar *Kuldīgas komunālajiem pakalpojumiem*, jo 1905. gada ielā uz brauktuves izveidojusies bīstama bedre. Zvans no kādas mācību iestādes: 12. klases skolēni automašīnas bagāžniekā iebāzuši 8. klases audzēkni un aizveduši uz mežu, bet nu visi atgriezušies. Lietvedību pārņem Valsts policija (VP). Vakarpusē zvans no Smilšu ielas iedzīvotāja, ka pusaudži ar sniega pikām metuši pa logiem. Bērni esot nofilmēti. Paskaidrojām, ka par to var rakstīt iesniegumu. Pie veikala *Kukulītis* garāmgājēji pamanījuši auto, kurā ilgi atrodas ieslēgts suns. Kad piebraucam, auto jau prom. Ēdolē, Alsungā viss mierīgi. Dodamies uz kādu adresi Piltenes ielā – to lūdz sociālais dienests.

8. februāris. Saņemts zvans, ka dzīvoklī aizsērējis stāvvalds, tiek nopludināti apakšējie kaimiņi. Izskaidrojam, ka jāmeklē apsaimniekotājs. Kādai sievietei ir pretenzijas pret bijušo vīru, jo tas nemaksā uzturlīdzekļus. Skaidrojam, ka jāvērsas bāriņtiesā. Atkal braucam uz Piltenes ielu, bet viss mierīgi. Šajā adresē ierodamies arī nākamajās dienās, jo jāpārbauda, vai neatrodas vīrietis, kurš tur nedrīkst būt, vai bērni paēduši un māja sakārtota. Pārkāpumu nav. Pelčos, Ēdolē, Alsungā viss kārtībā.

9. februāris. Ziņa no Skrundas: kādu iedzīvotāju pirms mēneša piekāvis paziņa, bet iespējama cietušais piekaušanu noliedz. Tad traucamies uz Māras dīķi Kuldīgā, jo nepilngadīgie staigājot pa ledu. Kad ierodamies, pusaudži ir uz ledus, tas vēl ir izturīgs, tomēr notiek pārrunas par drošību. Izsaukums uz veikalu Baznīcas ielā: divi pārlieku iereibuši vīrieši neiet prom. Kad ierodas policija, abi tecinūs vien dodas savās gaitās.

10. februāris. Kopā ar Nīkrāces pagasta pārvaldes vadītāju

apskatām tās puses problemātiskās vietas. Iedzīvotāji zvana, ka Kuldīgā, Policijas ielā, kādai mājai izsisti kāpņu telpas logi un viens karājas vienā engē – apdraud garāmgājējus. Paziņojam apsaimniekotājam.

11. februāris. Alsungā un Ēdolē viss kārtībā. Vēl apskatām pamestu auto Sieksātē, par redzēto tiek informēta VP. Iecirknī sieviete sūdzas, ka par viņu nepiedienīgi izteicies ģimenes ārsts. Lūdzam informēt Veselības inspekciju. Autoostā krietni iereibis vīrietis – aizvedam uz mājām un pasniedzam protokolu. Zvans no VP, ka kāds pusaudzis vairākas dienas neatrodas mājās. Pieņemam zināšanai. Mums zvana, ka pa pilsētu kāds auto brauc, pārkāpjot noteikumus. Sazināties ar VP, un pēc neilga laika tā auto aptur.

12. februāris. Jaunmūižā pārkāpumu nav. Jelgavas ielā mājās koplietošanas telpās atrodas divi atkailināti cilvēki, kuri tur dzīvo. Viens ar mūsu darbiniekiem brauc uz izolatoru, informējam VP. Pienāk ziņa, ka Padurē kāds vadītājs brauc agresīvi. Tas

šo jomu atbild novadā kopumā. Manuprāt, modelis darbojas ļoti labi – lauku pārredzam un koordinējam.”

Aprūpes centros Skrundā un Rudbāržos iegriezies arī domes priekšsēdes vietnieks Artis Roberts: „Iepriecina tas, kā šīs vietas strādā, un tas jāpaglabā. Iestādēm apvienojoties, redzu vairāk ieguvumu nekā zaudējumu. Ikdienas vajadzībām nauda ir pietikusi, bet lielām lietām vienmēr bijis par maz. Kopā esot, iespējas būtu lielākas.”

Izveidota darba grupa, kas aprūpes funkcijas nodos Kuldīgas slimnīcai, un tajā iekļauti I. Dambīte-Damberga (vadītāja), A. Rozenfelds, G. Bivbāne, S. Picule, pašvaldības kapitālpārvaldības un audita nodaļas vadītāja Inga Kaltnece, finanšu un ekonomikas nodaļas vadītāja Antra Laumane un administratīvās nodaļas vadītāja Inese Ozola.

Gala lēmums vēl jāpieņem domes deputātiem 24. februārī.

Inta Jansone
Lailas Liepiņas foto

Arī Skrundas veselības un sociālās aprūpes centrs nonāks SIA Kuldīgas slimnīca paspārnē.

Pierakstījis Alberts Dinters

„Simfonija bez smagās mūzikas man neder. Un otrādi.”

Skrundenieks MATĪSS EISAKS ir *Lielās mūzikas balvas 2017* Gada jaunais mākslinieks, vairāku kontrabasa solo konkursu laureāts Čehijā, Polijā, Zviedrijā un Vācijā. Pašlaik Matīss iegūst maģistra grādu Hansa Eislera Berlīnes Mūzikas akadēmijā un kopš oktobra ir Leipcigas *Gewandhaus* simfoniskā orķestra kontrabassists.

Matīss mācījies Skrundas pamatskolā, pirmo mūzikas izglītību ieguvis dzimtajā pilsētās mūzikas skolā. Tālāk devies uz Liepājas mūzikas vidusskolu un Latvijas Mūzikas akadēmiju, bakalaura grādu ieguvis Čehijas Leoša Janāčeka Mūzikas un mākslas augstskolā Brno. Vēl Matīss Berlīnē spēlēja elektrisko ģitāru nūmetāla grupā *Born a Rebel*. Kurzemniekam viņš atklāj pieredzi no pirmajām nodarbībām Skrundā līdz koncertiem Eiropas lielākajā simfoniskajā orķestrī Leipcigā, kurā ar mūziķiem strādā arī pasaulē atzītais diriģents Andris Nelsons.

Matīss Eisaks kontrabasā spēlē no 16 gadiem. Kopš oktobra – prestižajā Leipcigas *Gewandhaus* simfoniskajā orķestrī.

Kā nonācāt *Gewandhaus* orķestrī?

Iepriekš strādāju Latvijas Radio simfoniskajā orķestrī. Bija tāda lieta kā orķestra akadēmija. Oktobrī tika izsludināts starptautisks konkurss, bija vakance uz kontrabassista vietu. Starp 50 cilvēkiem no visas Eiropas man laimējās uzvarēt. Tā no oktobra esmu Leipcigā.

Kādu pieredzi esat tur guvis?

Leipcigā man ļoti patīk. Tas ir viens no pasaules labākajiem orķestriem, viss ir augstā līmenī – gan vide, gan darba veids ir ļoti ērts. Vienīgais, par ko mums jādomā, – spēlēt mūziku. Orķestrī ir ļoti daudz profesionālu mūziķu no visas pasaules. 30–40 procentu ir ārzemnieki.

Cik bieži notiek mēģinājumi?

Tas atkarīgs no programmas. Pārsvārā mēģinām divas dienas pirms koncerta. Tas nozīmē: ja koncerts paredzēts ceturtdien vai piektdien, mēģināt sākam otrdien pa pāris stundām dienā. Parasti ir trīs koncerti nedēļas nogalēs, lielākoties sestdienās, bet tas ļoti mainās, jo bieži ir Covid-19 lokaumi.

Vai pie šāda grafika viegli pierast?

Gewandhaus orķestra darbība ir ļoti intensīva, tāpēc ka mums ir gan simfoniskā programma, gan opermūzika, līdz ar to darba tiešām daudz. Esam lielākais orķestris Eiropā, tāpēc grafiks katram izveidots tā, lai varam visu paspēt. Pie tādas intensitātes jāpierod – tā ir tikai darišanas lieta. Citreiz sagatavoties ir grūti, bet ar laiku pierod.

Bija domāts braukt Eiropas tūrē, taču pēdējā brīdī to atcēla

Covid-19. Sākotnēji likās, ka varēsim aizbraukt, tomēr situācija kļuva sliktāka, un nevaram zināt, vai tūres laikā kādā valstī pēkšņi nesākas koronas uzliesmojums, jo to nevar kontrolēt. Parasti tūre ilgst divas trīs nedēļas, un viss orķestris dzīvo kopā.

Kā tiek izvēlēts repertuārs?

Uz tūri tiek vestas tās programmas, kuras spēlējam Leipcigā pēdējās nedēļās. Ir divas gatavas programmas, kas tiek mikšētas. Tie ir apmēram seši skaņdarbi: divas lielās simfonijas, divi skaņdarbi kādam soloinstrumentam ar orķestri un vēl divi mazāki skaņdarbi.

Kurš skaņdarbs ir mīļākais?

Man ļoti tuva ir Dmitrija Šostakoviča mūzika.

Nesen spēlējām viņa 11. simfoniju, kas ir monumentāls darbs. Andris Nelsons, kas to diriģē, ir jau saņēmis neskaitāmus pasaules apbalvojumus, tādēļ es teiktu, ka šie darbi ir spilgtākie un tuvākie no simfonijām, ko esmu izpildījis.

Kuru skaņdarbu apgūt bijis ļoti smagi?

Sarežģītākie un izaicinošākie ir modernajā mūzikā – tos mācoties, jāiespringst. Modernā mūzika bieži ir mehāniski grūtāk izpildāma, un zem šīs mūzikas skaņu celiņiem ir daudz vairāk stāstu un nozīmju. Tā prasa nekļūdīties.

Kā izvēlēties kontrabasu?

Man bija 16 gadu, kad sāku to apgūt. Tas ir diezgan vēlu – mani kolēģi pārsvarā spēlēja jau no astoņu deviņu gadu vecuma. Skrundas mūzikas skolā mācījās ģitārspēli, un, kad stājos Liepājas

mūzikas skolā, gribēju to turpināt, taču 2008. gadā ģitāras klases tika aizslēgtas un nācās izvēlēties tādu instrumentu, ko es varētu spēlēt uzreiz, bez priekšzināšanām. Latvijā nekur citur, izņemot Rīgu, mūzikas skolās kontrabasas nemāca – tā vietā vajadzīgs mazs kontrabassists, jo lielais bērnam ir milzīgs. Kad Liepājā sāku spēlēt kontrabasā, man nebija nojaušmas: kas ir orķestris un simfonija, kā izskatās pats instruments.

Cik raiti gāja ar apgušanu, un kad iesaistījāties orķestrī?

Sākums vienmēr ir grūts. Šoks bija diezgan liels, jo es nezināju, kas tas vispār ir. Pirmie gadi pagāja neizpratnē, taču pirmo apjaušmu un interesi par simfonisko mūziku ieguva tad, kad sāku strādāt Liepājas simfoniskajā orķestrī. Tad man bija kādi 18 vai 19 gadi. Tad arī pirmo reizi izbaudīju, kā tas ir – būt orķestrī, kad esmu maza daļa no milzīgas kopīgas skaņas.

Kādus sasniegumus esat guvis?

Kad iestājos Mūzikas akadēmijā, jau pirmā gada beigās sāku piedalīties starptautiskos konkursos. Viena no pirmajām uzvarām bija izpildītāju konkursā Stokholmā, Zviedrijā. Kad pārcēlos uz Čehiju, mācoties Brno Leoša Janāčeka Mūzikas un mākslas augstskolā, gāju uz pilnu banku – piedalījies ļoti daudz kur. Uzvarēju vēl divos starptautiskos konkursos – Franca Simandla un Leoša Janāčeka konkursā. Kad pārcēlos uz šejieni, guvu uzvaras Vācijā, un vēl esmu ieguvis 1. vietu Polijas kontrabasas festivālā.

Vai spēlējat vēl arī ģitāru?

Jā. Bija liela piecu gadu pau-

Matīss Eisaks ar Dāvida Garingas kamerorķestri Elbas filharmonijā Hamburgā.

Berlīnes nūmetāla grupa *Born a Rebel*: Markuss Vasiliu (Grieķija), Bens Ramdžams (Austrālija), Tims Olivers Lindbergs (Vācija), Matīss Eisaks (Latvija) un Songvuts Vutisombūns (Taizeme).

ze. Līdz pagājušajam gadam pārtraucu un no smagās mūzikas pasaules nogāju malā, taču pērn vienlaikus ar dalību simfoniskajā orķestrī atsāku spēlēt elektrisko ģitāru nūmetāla grupā *Born a Rebel*. Sapratu, ka man tāda mūzika ir ļoti nepieciešama – vajag ik pa reizi iztraktoties. Teiksim tā: simfonija bez smagās mūzikas man neder, un otrādi. Tāds mūzikas modelis man patīk.

No kuras smagā metāla grupas smeļaties iedvesmu?

Pēdējā laikā tā ir grupa *Architects*. Vienmēr esmu klausījies arī dažādas klasiskā metāla grupas, piemēram, *Slipknot*.

Un kādi autori piesaista klasiskajā mūzikā?

Tas, ko jau minēju, – Dmitrijs Šostakovičs. Vēl ir forši izbaudīt Pētera Čaikovska simfonijas – it kā vienkāršākas, tomēr viņa darbos jūtamas patiesas, neslēptas emocijas. Arī Pētera Vaska mūzika man ļoti patīk.

Kādi ir plusi un mīnusi, ja salīdzinātu kontrabasā ar elektrisko ģitāru?

Man pāreja no ģitāras uz kontrabasā bijusi ļoti interesanta pieredze. Tā kā ģitāru sāku mācīties ļoti agri, tā bija apgūstama vieglāk, un es to skaidroju ar to, ka, apgūstot no mazotnes, tas aiziet vieglāk – līdzīgi kā ar va-

Elektrisko ģitāru Matīss spēlēja nūmetāla grupā *Born a Rebel*. Šo instrumentu viņš apguvis Skrundas mūzikas skolā.

lodām. Elektriskās ģitāras skaņas var viegli mainīt ar tehniku – tas nav akustiskais instruments kā kontrabass. Kontrabasa spēlē viss atkarīgs no paša, no pirkstu veiklības, nevis no instrumenta, līdz ar to sīko detaļu klātbūtne un izjūta, kā to darīt, ir krietni svarīgāka nekā ar elektrisko ģitāru. Man pats grūtākais bija apgūt spēli ar lociņu – tā lociņa kontrole un tehnika. Šie instrumenti tiešām ir ļoti dažādi, un katrā ir savi plusi, savi mīnusi.

„Leipcigā ir viens no pasaules labākajiem orķestriem, viss augstā līmenī – gan vide, gan darba veids ir ļoti ērts.”

„Man bija 18 vai 19 gadu. Tad pirmoreiz izbaudīju, kā tas ir – būt orķestrī, kad esmu maza daļa no milzīgas kopīgas skaņas.”

Trauksme Ukrainā – nepārejoša un visuresoša

Nu jau vairākus mēnešus pēc kārtas dienu no dienas dzirdam par Krievijas draudiem Ukrainai. Bet ko par šo visu domā paši ukraiņi, kā jūtas nemītīga apdraudējuma ēnā? Kā tas ir – dzīvot savu vienkāršā cilvēka dzīvi, zinot, ka uz tavu māju kāds jau nomērķējis lielgabalu? Ar Kijevas žurnālisti un pasniedzēju AĻONU ROMAŅUKU iepazīsimies pirms pāris nedēļām, kad viņa Rīgas Ekonomikas augstskolas ārvalstu studentiem žurnālistiem vadīja kursu par viltus ziņu atmakošanu. Jaunā sieviete ir atzīta mediju eksperte, kas turklāt vadījusi vairākus, tai skaitā starptautiskus, informācijas un faktu pārbaudes projektus par notikumiem gan Ukrainā, gan Krievijā. Un arī šobrīd viņa ir visu ar Ukrainu saistīto notikumu vidūci, atmaskojot Krievijas prezidenta Putina un arī savas valsts valdības melus. Mūsu saruna vietnē Zoom notika pirms nedēļas.

Informācijas haosā orientēties grūti

– Es pati dzīvoju Kijevā, bet mani vecāki – Rietumukrainā, netālu no Ļvovas. Un redzu, ka situācija aizvien saasinās... Mums ir daudz, ļoti daudz informatīvu paziņojumu: par konflikta eskalāciju, par to, cik daudz karaspēka Putins piegādājis pierobežā, cik daudz ešelonu piegādāts no Baltkrievijas puses, kur nu mums arī ir draudi uzbrukumam no austrumiem. Mums ir ziņojumi no Lielbritānijas, no ASV, paziņojumi no šo valstu izlūkdienestiem. Ir ļoti daudz starptautiskās palīdzības, tas ir, mums tiek nodoti letālie ieroči, prettanku ieroči, mums palīdz ar instruktoriem, uzzinām, ka Spānija ar savu floti ir gatava palīdzēt Melnajā jūrā... Tas ir, mēs ļoti sajūtam starptautisko atbalstu, bet šis viss arī mūsu drošības apdraudējumu padara droši vien daudz sajūtāmāku...

Tāpēc, ka tu – parastais cilvēks – neko nevari izdarīt! Tu nevari ietekmēt Putina plānus uzbrukt vai neuzbrukt. Arī pat tad ne, ja tā ir tikai, iespējams, liela politiskā spēle. Bet mēs saprotam, ka mums ir okupētas teritorijas daļa – Krima, mums ir teritorijas daļa Doneckas un Luhanskas apgabalā, kur notiek kaujas, kur mūsu gadījumā karš jau notiek, kur iet bojā mūsu dzimtenes aizstāvji. Tāpēc, no vienas puses, draudi ir ļoti reāli.

„Nu, negribam mēs te Krieviju! Nekādu spēku te nepietiks, lai Ukrainu sagrābtu. Vienkārši laudis ir gatavi nolikt galvu.”

Krievijas propagandu. Ukrainā brīvi darbojas arī Krievijas mediji. Izveidojies tāds kā informatīvais haoss, kurā orientēties ir samērā sarežģīti.

Bet arī jums taču ir uzticami mediji, tai skaitā sabiedriskie, uz kuru informāciju tiešām var palauties?

– Jā, mums ir mediji – gan kvalitatīvi, gan arī uzticami, un tie atspoguļo reālo situāciju, bet lieta tāda (kā liecina arī pēdējais pētījums), ka iedzīvotāji informāciju galvenokārt iegūst nevis no tradicionālajiem medijiem, bet gan no sociālajiem tīkliem. Un šajā ziņā situācija nav no labākajām... Jo tieši tur tiek ieguldīti ievērojami līdzekļi, radītas botu* armijas, lai lietotājus maldinātu, lai manipulētu ar sabiedrisko domu un mērķtiecīgi vērstos pret Ukrainas interesēm.

Cik liela sabiedrības daļa varētu būt pakļauta šim manipulācijām?

– Tāpat kā citur tas lielākoties ievēl cilvēkus samērā noslēgtos informatīvajos burbuļos. Lai gan jāsaka arī, ka mūsu – Ukrainas – gadījumā šis viss, šī situācija ir mūs... apvienojusi. Tas laudis ļoti apvieno. Mums veidojas teritoriālās pašsardzības vienības, laudis rīko zibakcijas, savos feisbukā avatāros** izvietojas Ukrainas karogu, jo... Mēs esam ukraiņi! Šī ir mūsu valsts, un mēs te negribam Krieviju! Un mūs te nevienam nav dacionālajiem medijiem, bet gan no sociālajiem tīkliem. Un šajā ziņā situācija nav no labākajām... Jo tieši tur tiek ieguldīti ievērojami līdzekļi, radītas botu* armijas, lai lietotājus maldinātu, lai manipulētu ar sabiedrisko domu un mērķtiecīgi vērstos pret Ukrainas interesēm.

Ja runājam par Ukrainas armijas pārdislocēšanu, tās spēku stiprināšanu – vai tā ir vērojama?

– Šai informācijai mums brīvas

jautājumu, kā tikt galā ar nepārejošo trauksmes jūtu. Ir runas par tā sauktajiem trauksmes kofērišiem, par rīcību X stundā, par gatavību tam, kam nekad līdz galam nevari būt gatavs... Šobrīd ir ļoti liels pieprasījums pēc psiholoģiskās palīdzības, un, kā man šķiet, tā daudziem ukraiņiem ir ļoti liela vajadzība. Ja rīt karš, tad – kas? Ja rīt sagrauj tavu dzīvokli, māju, kas tālāk?

Kā jums, Aļona, šķiet, cik liela ir iespējamība, ka tiešām var būt reāls konflikts?

– Ziniet, es neredzu nevienu iemeslu, kāpēc Putinam šobrīd būtu Ukrainai jāuzbrūk. Tāpēc, ka – skaties, no kuras puses griebi, – ir sankcijas pret Krieviju. Karot ar valsti, kurā pret Krieviju ir tik liela pretestība? Nu, negribam mēs te Krieviju! Nekādu spēku te nepietiks, lai Ukrainu sagrābtu. Vienkārši laudis ir gatavi nolikt galvu... Tie būtu milzīgi upuri! Plus vēl... Nu, nav vairs 30. gadi, kad mūs vienkārši nomērdēja badā! Šobrīd mums ir milzīgs starptautiskais atbalsts, visa pasaule sūta palīdzību – tie ir gan ieroči, gan nauda, gan citi resursi, tāpēc, manuprāt, šodien Putinam mums uzbrukt nu itin nemaz nav izdevīgi. Un man šķiet: šis viss vairāk izskatās pēc tādas spēka demonstrācijas – ir vēlme paspēties, parādīt muskuļus, sak', re, mums ir spēki, iespējas, varenība! Ir vēlme panākt kaut kādus sev labvēlīgus rietumvalstu lēmumus.

Bet atkal jau... Mēs jau arī 2014. gadā pat iedomāties nevarējām, ka Krima tiks okupēta un tiks uzbrukts Doneckas un Luhanskas apgabalam. Toreiz mēs to nevarējām pat iedomāties, ka kaut kas tāds maz ir iespējams! Es gribu cerēt, ka uzbrukuma vēl nebūs.

Ja kāds sagrauj tavu māju, ko tad?!

Kāda bija sabiedrības reakcija, kad ASV prezidents Baidens aicināja savus tautiešus Ukrainu atstāt?

– Jā, tas bija liels trieciens... Tas lika apzināties, ka draudi ir kļuvuši tiešām reāli. Bet, cik es jūgāļā. Un punkts! Tajā pašā laikā ir arī tādi laudis, kuri pat nezina, ka pie draudiem – lai cik tie reāli nebūtu – tu pierodi.

Bet tajā pašā laikā visapkārt ir ļoti daudz trauksmes. Arī tā ir visai plaša sabiedrības diskusija, kurā tiek meklētas atbildes uz

AĻONA ROMAŅUKA (Aļona Romanuk)

◆ Ukrainas žurnāliste; viņas tēmas: konspiroloģija, viltus ziņu, propagandas manipulāciju atmakošana.

◆ Pasniedzēja T.Ševčenko Kijevas Nacionālās universitātes Žurnālistikas institūtā.

◆ Aļona pārbauda faktus un citu informāciju; vairāk nekā trīs gadus bijusi galvenā redaktore projektā *Ziņu otrajā pusē* un divus gadus – galvenā redaktore projektā *Pandēmijas otrajā pusē*.

◆ Ir izveidojusi projektu, kas atmako Putina melus un citu vēstījumu par Ukrainu. Tiešsaistē izveidojusi vairākus masveidīgus kursus.

◆ Dzimusi 1992. gadā Rovnas apgabalā Radzivilā skolotājas un bijušā militārsta un policista ģimenē. Mācījusies Kijevas universitātē, arī Vroclavā, Polijā. Desmit gadus dzīvo un strādā Kijevā.

kovids, kara draudi, daudz jautājumu, bet atbilžu nav.

Cik stipra aizmugure?

Nomācoši liela ukraiņu daļa tomēr dzīvo tādā kā Krievijas ietekmes telpā, turklāt ne tikai informatīvi vien. Cik stipra ir jūsu aizmugure?

– Cik es zinu un redzu, situācija ir mainījusies un strauji mainās arī šobrīd. Vispirms tāpēc, ka tajās teritorijās, kas bija okupētas un pēc tam tika atbrīvotas, Krieviju vairs negrib... Ir daudz sabiedrisko organizāciju, kas, izmantojot donoru naudu, veido tiešām intensīvas un mērķētas informatīvās un sociālās kampaņas tieši ar šādu mērķi – lai iedzīvotājus atbrīvotu no Krievijas ietekmes.

Manuprāt, lielākā problēma šajā ziņā ir tā, ka Austrumukrainas nelielajās pilsētās un ciematos laudis ļoti bieži skatās tieši Krievijas televīzijas pārraidēs. Ir bijis pētījums, un, ja pareizi atceros, ap 40% iedzīvotāju Ukrainas austrumos skatās Krievijas televīziju, tāpat Krievijas propagandu. Krievija taču ziņas izdomā – informāciju sagatavo, izmantojot pilnībā falsificētus vai vietām mainītus faktus. Tā ir tikai propaganda un nekas vairāk! Tāpēc ļoti cenšamies šo situāciju mainīt uz labu. Nē, nevis aizliedzot Krievijas raidītājus, bet vairāk skaidrojot, aicinot iedzīvotājus vairāk uzticēties Ukrainas ziņām, žurnālistiem un tam, ko redz Vācijas nostāju, neļaujot Anglijas militārajām kravām šķērsot savu gaisa telpu, tai pašā laikā prezidents un viņa birojs par to nekomicē, neko neskaidro... Jā, mums ir žurnālisti, kuri spēj noteikto atspoguļot objektīvi, kuri zina, prot informāciju iegūt un arī pārbaudīt, kuri vada reportāžas no austrumiem, no frontes līnijās, kuri atrod uzticamus ekspertus un jautā, vai 135 000 karavīru pie mūsu robežām – tas ir daudz vai maz. Tas viss taču ir cilvēkiem jāskaidro!

Cik liela mērā prezidents Zelenskis vispār var noteikt darba kārtību? Viņam jau vairāk nākas reaģēt uz rietumvalstis vai Putina gājieniem. No šāda viedokļa raugoties, zēl Zelenska. Vai jums ne?

– Patiesībā, jā, reizēm ir žēl... Bet lielākā Zelenska problēma ir tajā, ka viņam nav ne politiskās, ne diplomātiskās pieredzes. Viņš atnāca no šovbiznesa, bija komiķis, *Jautro un ajuatīgo kluba* dalībnieks... Bet te jābūt diplomātam, ļoti labi jāzina vēsture, jo īpaši starptautisko attiecību jomā. Jāzina, kas, kam, par ko, kāpēc un par cik. Zelenskim šīs pieredzes nav. Taču laiks ir ļoti sarežģīts – ir

stiprināt Ukrainas nāciju? Īpaši jau Austrumukrainā, kur vēl pirms dažiem gadiem daudz savas nacionālās vērtības nīcēja.

– Ziniet, domāju, ka vislielāko lūzumu domāšanā tomēr radīja 2013. gada Pašapziņas revolūcija (jeb Eiromaidans – aut.). Tā mainīja to, kā cilvēki uztver paši sevi un savu nacionālo piederību. Bet karš pēc tam parādīja, ka Ukrainai ir miermīlīga valsts, kas mēs nevienam neuzbrukām. Un, jā, to varēja pamanīt, ka pēc 2014. gada notikumiem arī šeit, Kijevā, ļoti daudzi pārgāja no krievu uz ukraiņu sarunu valodu. Kopš tā laika un joprojām mums ir ļoti iecienīts valkāt ar tautiskiem rakstiem izšūtos kreklus un blūzes (*višivankas*). Tas nenozīmē, ka tu esi nācis no ciema, – tas nozīmē, ka esi ukraiņi! Manuprāt, ļoti liela nozīme bija arī kampaņai *Vienotā Ukraina*, kas uzsvēra tieši to, nav svarīgi, no kura reģiona tu esi, svarīgi, ka arī tu esi vienotais Ukrainas daļa, ka tu esi Ukraina! Jā, karam cilvēku pašnoteiksmē, protams, bija liela nozīme – tas lika apzināties un izdarīt noteiktu izvēli, kurā pusē tad īsti būt.

Atgriežoties pie Pašapziņas revolūcijas, atgādiniet šos jūsu valstij un nācijai tik būtiskos notikumus!

– 2013. gada novembrī, kad Viktors Janukovičs vēl bija prezidents, viņam bija jāparaksta asociācijas līgums ar Eiropas Savienību. Prokrieviskais prezidents atteicās to darīt, valsts un tautas nākotnes vektoru pagriežot nevis Eiropas, bet gan Krievijas virzienā. Un tauta izgāja ielās mierīgā protesta akcijā, jo lielākās iedzīvotāju daļas izvēle ir eiropiskās vērtības. 21. novembrī bija sākums, un tas ilga vairākas dienas, bet naktī no 30. novembra uz 1. decembri *Berkuta* kaujinieki mierīgos protestētājus, studentus piekāva. Uz milicijas specvienības nežēlīgo patvaļu, sitot un kropļojot jauniešus, faktiski bērnus, kā atbildes reakcija protesta akcijā – joprojām mierīgā gājienā – bija tā, ka izgāja jau milzīgs skaits, vairāki desmiti tūkstošu cilvēku. Un tobrīd jau bija skaidri noformulētas prasības varai – parakstīt līgumu ar ES, izvēlēties Eiropas ceļu. No šī tad arī sākās Maidans un pretstāve tābrīža varai un tās prokrieviskajam virzienam. Pirmās protestētāju slepkavības notika jau janvārī, nākamās – februārī, bija *Debesu simtnieks* (19. un 20. februārī valdības spēki arī ar snaiperu mērķētas šāvieniem nogalināja vairāk nekā 100 demonstrantu – aut.). Janukovičs no valsts aizbēga, tika izsludinātas jaunas vēlēšanas, ievēlēts jauns prezidents – Porošenko.

Porošenko tika ievēlēts taisn-

gās vēlēšanās kā Pašapziņas revolūcijas prezidents, bet tagad, kad valsti jau tā problēmu nevasas nacionālās vērtības nīcēja.

– Arī mums, šeit dzīvojošajiem, daudz kas tajā nav skaidrs, bet rodas iespaids, ka šis process ir politiska izrēķināšanās. Sākot ar to, kā tika izsniegta pavēste, ko un kurš parakstījis, tāpat, redzot, kā viss notika, nav šaubu – tika pildīts politiskais pasūtījums... Arī tiesas lēmums, sak', atnāciet pēc stundām piecām, tad mēs varbūt izdomāsim – tas viss liecina par kādu iepriekšēju vienošanos, bet diemžēl – ne par taisnu tiesu.

Ir ļoti daudz jautājumu, tai skaitā Zelenskim, kas visu to, kā no malas šķiet, ir provocējis. Un tajā, kā Porošenko uz visu reaģē, arī ir gana daudz šova elementu. Brīdī, kad mums austrumos ir reāli draudi, būtu grībējis redzēt reālu spēku apvienošanu un mērķtiecīgu rīcību, bet tā vietā saņemam ķīvēšanu un mērošanos spēkiem, kam to ir vairāk, kam sabiedrībā lielāka ietekme.

„**„Cilvēkiem pirmajā vietā ir labklājība, iespēja kaut ko nopirkt un nodrošināt ģimeni. Bet uzbrukuma gadījumā par pirkumiem jau vairs nedomāsi.”**

Bez reāla kara draudiem kādas trīs citas lielākās Ukrainas sabiedrības problēmas jūs nosauktu?

– Pirmkārt, zemā informētība par procesiem, arī zemais līmenis izpratnei par to, kas patiesībā notiek, tāpēc gana daudz cilvēku visai viegli uzķeras uz Krievijas propagandas un tic visādiem *feikiem* jeb viltus ziņām, izdomājumiem. Otrkārt, droši vien ne visai labā sagatavotība iespējamiem notikumiem atbilstības scenārijiem, proti, nav soli pa solim izskaidrotas rīcības programmas – ne valstij kopumā, ne katram pilsonim izskaidrotas, tāpat nav konkrētas rīcības algoritma. Treškārt? Es savprotu, ka nevar aizliegt medijus, bet pārāk daudz propagandas, manipulāciju, klaja naidīguma mums

atklātā veidā ienāk ar Krievijas mediju starpniecību, jo Krievijas informatīvās telpas ietekme joprojām ir milzīga. Un, ziniet, ne jau tik daudz medijos – tas vairāk notiek sociālajos tīklos. Melu straumes tiek pludinātas caur *Telegram* kanāliem, caur saziņas vietnēm *Viber* un *WhatsApp*, caur citiem sociālajiem un informācijas tīkliem, caur kaut kādiem uzpirktu ekspertu podkāstiem un blogiem – šādu specoperāciju tiešām ir ļoti daudz!

Kas cilvēkus vēl uztrauc bez kara

Šis ir trīs lielākās informatīvā kara problēmas, bet kas bez šīs apdraudējuma sadzīviski ir visstsmākās problēmas?

– Šajā ziņā mums ik ceturksni, arī ik pusgadu tiek publicēti sabiedrības noskaņojuma pētījumi, un tajos ļoti redzams, ka pirmajā vietā cilvēkiem ir labklājība, iespēja kaut ko nopirkt un nodrošināt ģimeni, – tas ir svarīgākais, kas viņus uztrauc. Šobrīd gan neapšaubāmi pirmajā vietā ir izvirzījusies kara draudi: uzbrukuma gadījumā par pirkumiem jau vairs nedomāsi – būs jāuztraucas par savu un tuvinieku veselību un dzīvību...

Ja runā par gāzes cenu, jā, problēmsituācija ir pieaugoša. Taču cena nav augusi tik ļoti kā pagājušajā gadā. Tāpat mums tagad ienākusi ziņa, ka decembrī ir kritis vidējais darba algas rekords – tā sasniegusi 645 dolārus (565 eiro – aut.). Bet atkal jau – mana mamma ir skolotāja, un viņa saņem krietni mazāk. Cilvēkus interesē preču cena, īpaši pārtikai.

Bet kā tad kovids? To jūs pat nepieminājāt.

– Kovids mums ir. Bet mēs cik neicik esam iemācījusies ar to sadzīvot. Tieši šobrīd nav īpaši laba situācija, jo tiek fiksēts pa 35 000 saslimušo dienā, un dienu no dienas rekordi krīt, ir bažas par slimnīcu kolapsu, skolas viena pēc otras aiziet karantīnā. Es pasniegšu žurnālistiku Tarasa Ševčenko universitātē, un arī mēs esam pārgājuši uz attālinātu mācīšanos.

Masku režīms ir visur. Ir mums arī konspirācijas teoriju piekritēji, ir antivaksēri – ir. Bijuši divi lieli viņu rīkoti mītiņi. Un tas mani uztrauc, jo arī šie laudis ir kāda elektrotārs, kas vēlēšanās sevi parādīs.

Jā, kovids ir problēma, bet, manuprāt, iespējams karš tomēr ir lielāka, tāpēc, kā man šķiet, ar kodu esam iemācījusies sadzīvot, bet, ja mūs bombardētu... Tas nav šādfīdzināmi!

* Boti – robotu programmas darbībai internetā
** Avatārs – datora zīmētis interneta lietotāja portrets

PASAULĒ

Kas tā par vietu? 7. kārtā

Izmantojot divus attēlus un nelielu informāciju par kādu pasaules vietu vai objektu, mēģini atpazīt, kā to sauc!

Pils komplekss. To ieskauj grezni imperatora dārzi un tempļi. Šī vieta celta no 1406. līdz 1420. gadam. Bijusi imperatoru pils un ziemas rezidence no Mīnu dinastijas laika līdz Cjīnu dinastijas beigām. Kalpojusi kā imperatoru mājvieta un bijusi valdības ceremoniālais un politiskais centrs vairāk nekā 500 gadu. Kopš 1925. gada šī vieta atrodas pils muzeja pārziņā, plašā mākslas darbu un artefaktu kolekcija veidota no abu dinastiju kolekcijām. Par pasaules mantojuma vietu pasludināta 1987. gadā. UNESCO aizsargājamajā sarakstā iekļauta kā lielākā seno, saglabāto koka konstrukciju kolekcija pasaulē. 2019. gadā to apmeklējuši vairāk nekā 19 miljoni cilvēku. 2018. gadā šīs vietas tirgus vērtība tika lēsta ap 70 miljardiem ASV dolāru, padarot to gan par pasaulē vērtīgāko pili, gan vērtīgāko īpašumu pasaulē. Kā to sauc, un kur tas atrodas?

Atbildi gaidām līdz 17. februāra 11.00 e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv.

6. kārtas atbilde: templis Ankorvats Kambodžā.

Pareizi atbildējuši: Vilnis Bēniņš, Gunta Folkmane, Ausma Kreidere, Daina Gerente, Ingars Neimanis, Indra Grandava, Gunta Grundmane, Rasma Stepe, Velta Višņevska, Inese Midrijāne.

Konkursu atbalsta veikals Cikāde.

ERUDĪTS

Atbildi meklējiet kādā no Kurzemnieka numuriem un līdz 17. februāra 11.00 sūtiet e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv!

Kuri mūsu novada cilvēki nupat saņēmuši balvu Zelta čiekurs?

Iepriekšējā jautājuma atbilde: Pekinas olimpiskajās spēlēs pašlaik kā bobsleja treneris atrodas Jānis Miņins.

Konkursu atbalsta veikals Pindzele.

Pareizi atbildējuši: Ausma Kreidere, Vineta Kondraņicka, Gunta Folkmane, Daina Gerente, Ingars Neimanis, Indra Grandava, Gunta Grundmane, Rasma Stepe, Velta Višņevska.

PIRMS 20 GADIEM

Koki izauguši, mežsaimniecība stabilizējusies

Mežs aug gadiem, bet pārmaiņas nozarē reizēm notiek strauji. Pirms 20 gadiem Kurzemnieks rakstīja par Lauku atbalsta dienesta jauno programmu SAPARD, kurā varēja saņemt naudu, lai apmežotu lauksaimniecības zemi.

„Labāk audzēt kārtīgu mežu nekā pieļaut, ka viss aizaug ar krūmiem,” toreiz teica viens no atbalsta programmas SAPARD pretendentiem Aigars Grīnbergs.

Tas bija pirmais tāds atbalsts mežsaimniekiem, vēlāk Eiropas Savienības (ES) līdzfinansējums kļuva pieejams dažādiem mērķiem, tostarp audzēšanai, izkopšanai, arī postījumu seku likvidēšanai. Toreiz iestādītie kociņi jau izauguši, dažviet arī nocirsti, un tur zeme atkal tiek izmantota lauksaimniecībā.

DEVA STIMULU

Atbalstam pieteicās arī kuldīdznieks, Latvijas Meža īpašnieku asociācijas mežsaimniecības konsultants Aigars Grīnbergs, lai bērzu un egles dēstītu no vec-tēva mantotajā zemē, kas nebija ražīga. Rakstā Neauglīgā zemē stādīs kokus viņš stāstīja, ka būtu to darījis arī bez Eiropas atbal-

Mežsaimniecības eksperts Aigars Grīnbergs atzīst, ka 20 gados pārmaiņi bijis daudz: toreiz stādītie koki izauguši, nozarē gan kādreizējās tendences saglabājušās, gan tehnoloģijas ienākušas. Un augot jauna mežkopju paaudze.

sta, bet jaunā programma devusi stimulu sākt darbu ātrāk. Diplomētajam mežsaimniekam projekta rakstīšana grūtības neesot sagādājusi. Dažus gadus vēlāk A.Grīnbergs izveidoja Kuldīgas meža īpašnieku apvienību un ar tās starpniecību konsultēja citus gan teorētiskās, gan praktiskās apsaimniekošanas lietās.

ZEME ATGUVUSI VĒRTĪBU

„Kopš tā laika izaugušas ļoti skaistas jaunaudzēs,” saka mežkopis. „Tā kā apstādītā lauksaimniecības zeme tika nosaukta par plantāciju mežu, īpašnieks varēja jebkurā brīdī nocirst un audzēt no jauna. Vai arī atkal iekopt laukus, ganīt liellopus. Bieži toreiz stādīja bērzus, kas aug diezgan ātri. Manā praksē ir vairāki tādi gadījumi, jo saimnieciskās intereses un ekonomiskā situācija mainās. Tagad daudzi atkal pievēršas lauksaimniecībai – zeme kļuvusi ļoti vērtīga un pieprasīta.”

IZVĒLĒJĀS, KAS NODERĪGĀK

Arī interese par meža audzēšanu nav zudusi. Katrs īpašnieks izvērtē, ko vēlas darīt un kam viņa zeme vislabāk der. Palīdzība mežsaimniekiem tagad ir plašāka, ar dažādām atbalsta likmēm. Nedaudz sarežģītāki kļuvuši nosacījumi, taču ir daudz informācijas, notiek kursi, izdotas rokasgrāmatas, iespējamas speciālistu konsultācijas. Joprojām ir tendence atbalstīt to zemju apmežošanu, kas lauksaimniecībā lielu ražu nedos, toties koki augs, un vide būs sakopta. Pirms 20 gadiem situācija mežsaimniecībā jau bija sākusi stabilizēties pēc tā juku laiku perioda, kad

atgūto zemju īpašnieki un viņu mantinieki nezināja, ko īsti ar to īpašumu darīt. Vieni nolēma mācīties un kopt paši, citi uzticēja biedrībām vai kooperatīviem, kas tagad privātajā mežsaimniecībā aizņem lielu daļu. Daudzi arī pārdeva, un tirgus joprojām ir aktīvs.

ARĪ PAAUDŽU MAIŅA

„Lai strādātu šajā nozarē, tāpat kā jebkurā citā, ir jāiet laikam līdzī un jāmacās,” piebilst A.Grīnbergs. „Labu pirmā līmeņa izglītību var saņemt Ogres Meža tehnikumā, akadēmisko – Latvijas Lauksaimniecības universitātē. Un jaunieši iet mācīties, jo arī te ienākušas modernās tehnoloģijas. Mežsaimniecības speciālisti dažādos līmeņos darba tirgū ir pieprasīti. Protams, vispirms katram jāsaprot, kas interesē, ko viņš vēlētos darīt. Ļoti daudz ir digitalizēts, tomēr vēl ir iespēja pastaigāt pa mežu un pavērot dabu, strādāt svaigā gaisā, ne tikai sēdēt birojā. Tam ir sava nozīme. Arī šis ir pārmaiņu laiks, un, manuprāt, jebkuras pārmaiņas ir uz labu. Vienmēr jāskatās nākotnē. Es savējo saredzu trīs mazmeitiņās, bet nav gan zināms, kādu profesiju viņas izvēlēšies.”

Daina Tāfelberga Aigara Grīnberga arhīva foto

VĒSTURE

Kurzemnieks sadarbībā ar Kuldīgas novada muzeju piedāvā konkursu, kas liek papētīt vēsturi vai vienkārši atcerēties dažādus notikumus Kuldīgas novadā.

7. jautājums
Fotogrāfija uzņemta 60. gados.
Kur ķieģeļu ceplis atradās?

Atbildi un, ja ir, arī atmiņu stāstu par attēlu redzamo līdz 17. februāra 11.00 sūtīt e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv.

6. jautājuma atbilde: degvielas uzpildes stacija Kuldīgā, Graudu ielā 9.

Pareizi atbildējuši: Daina Gerente, Ingars Neimanis, Indra Grandava, Gunta Grundmane, Velta Višņevska, Ausma Kreidere.

KONKURSS

Mini, mini mīkliņu!

Nosacījumi

Katru nedēļu jāatmin piecas 30. gados Gudeniekos pierakstītas mīklas, mēnesī – 20. Katra mēneša uzvarētājs saņems redakcijas veicināšanas balvu – suvenīru ar Kurzemnieka logo. Bet pēc trim mēnešiem vienam tiks lielā balva. Ja pareizi būs atminējuši vairāki, uzvarētājs tiks izlozēts.

Atbildes līdz 17. februāra 11.00 sūtīt e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv.

1. Kas mani kož, tam sāp zobi.
2. Maza, maza baznīca stāv uz diviem sarkaniem stabiem.
3. Citam kalpo, pats sevi tērē.
4. Ir garš un īss, bet vienmēr tik pēdu garš.
5. Pilna kūtiņa baltu vīstīņu – iemet vienu kumosu, visas uzreiz ēd.

Iepriekšējie atminējumi

1. Ēnas. 2. Ezers. 3. Debess un zvaigznes. 4. Zirņu pākste. 5. Siets.

Pareizi atminējuši: Daina Gerente (5), Ingars Neimanis (5), Ausma Kreidere (5), Gunta Grundmane (5), Velta Višņevska (5), Indra Grandava (4), Rasma Stepe (4).

PĀRDOD

Atjaunotu **MĀJU** Kuldīgā, Stendes ielā 25, 130 000 EUR. Tālr. 22447206.

SIA Vēvers ražo un piegādā priedes **KOKSNES** produkciju: skaidu briketes (210 EUR/paleta), šķeldu, mizas, skaidas, klucīšus (85 EUR/1,3 m³ Big Bag). Tālr. 26651831.

SIA AJG plus – sazāģētu nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

MALKU maisos, kravās. Tālr. 26544462.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tālr. 27885688.

Pārdod ar piegādi zāģētavas atgriezumam **MALKU**; sausu skaldītu malku; 3 m garu meža malku. Tālr. 29249578.

Sausu alkšņa **MALKU**. Tālr. 26383529.

Sausu **OŠA** koka malku maisos, 30 cm, ar piegādi. Līdz 20 maisiem – 4 EUR, vairāk – 3,50 EUR par maisu. Tālr. 22526674.

Sausu **MALKU**. Tālr. 29254530.

SKĀBSIENU, cena ar iekrašanu: 15 EUR/rullis. Tālr. 26516144.

11 mēn. vecas brūnas **DĒJĒJVISTAS**. Bezmaksas piegāde, pērkot 10 gab. un vairāk. Tālr. 24976880.

Pēc 20. februāra, sedzot vetārsta pakalpojumus, atdošu melnraibus **KUCĒNUS** (meitenes, dzīvo laukā). Tālr. 26571281.

Šī gada 18. februārī Kuldīgā, veikalā *Rimi* (Sūru ielā 2), no 10.00 līdz 18.00 **OPTISKO BRIĻU** izpārdošana (piedāvājam tonētās brilles ar dioptrijām – plūsi un mīnusi. Izgatavotas laboratorijā ar 2 gadu garantiju, 25,00 – 45,00 EUR). Ir iespēja pasūtīt brilles pēc receptēm. Tālr. 29576954

KURZEMNIEKU martam var abonēt

līdz 24. februārim:

- pastā,
- pie pastniekiem,
- redakcijā un www.abone.pasts.lv (ietaupot 1,50 eiro);

līdz 20. februārim pa tālruni 67008001 vai 27008001.

Laikraksta *Kurzemnieks* redakcija klientus klātienē apkalpo **katru darbdienu no 9.00 līdz 12.00.**

PĒRK

Vēlos iegādāties **NEKUSTAMO ĪPAŠUMU**, arī bez remonta. Samaksa uzreiz. Tālr. 24942347.

LAUKU VIENSĒTU, nelielu, var pusi no īpašuma. Saimnieks var palikt uz dzīvošanu. Liepājas raj. Tālr. 29403049.

Pērk vainomā **LAUKSAIMNIECĪBAS ZEMI** (arī aizaugušu u.c.). Tālr. 28963556.

Investīciju fonds pērk **MEŽA ĪPAŠUMUS**, cirsma un **LAUKSAIMNIECĪBĀ** izmantojamās zemes. Tūlītēja samaksa, ātra īpašuma izvērtēšana. Tālr. 25396390.

Pērku **MEŽUS**, cirsma, jaunaudzis, izcirstus meža īpašumus, arī mežu īpašumus ar liegumiem. Tālr. 28162828.

MAZDĀRZIŅU Kuldīgā. Tālr. 29794000.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 20294598.

TRAKTORUS, piekabes. Tālr. 25357742.

Visu veidu **PADOMJU TEHNIKU**: kombainus *Ņiva, Jeņisej*; automašīnas *GAZ, ZIL, MAZ, KamAZ, KrAZ*; kāpurķēžu traktoros *DT-75, 74, T130, T150, T170*; ritenītraktoros *T150, T40AM, MTZ 80, 82, JuMZ*. Ekskavatorus *EO*. Tūlītēja samaksa skaidrā naudā. Tālr. 27347347.

Vecas padomju laika tehniskās pasaes **MOTOCIKLIEM**: *Iž-350, Iž-49, M1A, K1B, M-72, K-650, K-750, MT-9, Jawa, ČZ, BMW, DKW, NSU, BSA, Zündapp*. Tālr. 28009467.

MEŽUS, cirsma, malku. Tālr. 26544462.

Z/s **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA *Valinda* **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

DAŽĀDI

SKRUNDAS APBEDĪŠANAS BIROJS. Vienmēr laipna, iejūtīga apkalpošana. Dokumentu kārtošana, transporta pakalpojumi pa visu Latviju. Diennakts tālrunis. Tālr. 29533360.

SADZĪVES TEHNIKAS remonts izbraukumā. Tālr. 27501427.

Sertificēta **TAKSATORA** pakalpojumi: meža inventarizācijas lietu izgatavošana; mežaudzes novērtēšana; cirsma dokumentācijas sagatavošana; īpašuma robežu, kupicu ierīkošana un atjaunošana; bezmaksas konsultācijas. Tālr. 25731315.

Ātri un lēti ierīkosim **DZIĻURBUMU**. Tālr. 29605105, 28205914.

Tīra **AKAS**. Tālr. 27448331.

VAJADŽĪGI

Z/s *Laivenieki* (46101012135) – **STRĀDNIEKS** dažādu darbu veikšanai, vēlams, ar B kat. autovadītāja apliecību. Samaksa: sākot ar 5 EUR/h. Tālr. 22353332.

SIA *Balza* (41203014061) aicina pievienoties savam kolektīvam **DĒĻU PAKOTĀJUS**. Samaksa: 3–4 EUR/h. Tālr. 29235649.

SIA *ĒDOLES DĀRZI* (41203035167) – limonādes ražotnē vajadzīgs pārtikas produktu ražošanas tehnikas, var būt students, 6 EUR/stundā. Tālr. 22079112.

PATEICĪBAS

Pateicamies slimnīcas kovida nodaļas darbiniekiem un enerģiskajam un atsaucīgajam dakterim Ērikam Vidžupam par ārstēšanu un rūpēm.

Ziņģi

Mīlestība nekad nebeidzas...

/I. kor. 13:8./

No sirds pateicamies E.Vīgnera Kuldīgas mūzikas skolas kolektīvam, kora klases meitenēm un vecākiem, restorāna *Bangerts* kolektīvam, korim *Ventava*, kultūras centram, radiem, draugiem, bijušajiem kolēģiem, kaimiņiem, Kuldīgas slimnīcas terapijas nodaļas ārstei A.Mālniecei un kolektīvam, galvenajai ārstei A.Zivertei, apbedīšanas birojam, mūziķim K.Gulbim un mācītājam E.Ozoliņam par Mīlestībā sacītajiem vārdiem, krāšņajiem ziediem un vainagiem, mūsu mīļo vīru, tēti, vectētiņu, vectētiņu un brāli Gunti Rozīti mūžības ceļā pavadot.

Sieva, dēls, brālis

LĪDZJŪTĪBAS

*Daudz ir Dieva dārzos ziedu,
Pacel acis: gaisma mirdz.
Tomēr skaistākais no visiem –
Mātes svētums, mātes sirds.*

/V.Mora./

Skumju brīdī esam kopā ar Egiju Sprōģi, mammu mūžībā pavadot. SIA *AJG plus* kolektīvs

*Tā aiziet mūsu mīļie.
Aiziet no ikdienas rūpēm
Prom mierā un klusumā.
Paliek vien dvēseles gaisma.*

/Z.Purvs./

Izsakām līdzjūtību Arvīdam Aleksandravičum un ģimenei, no tēva atvadoties.

Medību klubs *Kabile*

*Klusa paliek tēva sēta,
Klusa tēva istabiņa.
Nav vairs tēva mīļo soļu,
Nav vairs tēva padomiņa.*

/T.dz./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Aleksandravičus ģimenei, vīru, tēvu, vectēvu un vecvectēvu mūžībā pavadot.

Dzintra un Staņislavs Mežvaldē

*Vējš pieklauvē ar tumsas spārnu,
Dziest gaisma – klusums mūžu sedz.*

/V.Kokle-Līviņa./

Izsakām līdzjūtību Laumai Sveilei ar ģimeni, tēti mūžības ceļos pavadot. *Zelmeņu mājas iedzīvotāji*

Atceries abonēt **Kurzemnieku!**

Viss par reklāmu **Kurzemniekā!**

Tālrūnis 63324881,
e-pasts: sludinajumi@kurzemnieks.lv

SVEČU KONKURSS

Paldies visiem par dalību *Kurzemnieka* un SIA *Baltic Candles Ltd* kopīgajā konkursā! **Pareizās atbildes.**

1. *Dobeles sveces* (Dobeles sveču fabrika) nodibinātas 1969. gadā, bet 1996. gadā, apvienojoties ar dāņu sveču fabriku *Tranekilde lys*, izveidota SIA *Baltic Candles Ltd*.
2. Tur pašlaik ražo pulverpresētas, stearīna, rustika sveces, figūrsveces, dārza, aromātiskas un apstrādātas sveces.
3. Sveču dienu vēl dēvē par Ziemas Māru, Grabenīcu, Gronīcu, Vēja un Govju dienu, arī Svecaimī.
4. Lai sveci izlietu mājās, vajadzīgs parafīns vai vasks, deglis, trauciņš vai katliņš kausēšanai.
5. Par attīrošām, cerību modinošām uzskata baltas sveces.

Pirmie trīs pareizās atbildes atsūtījuši:

Maija Viļuma, Ingars Neimanis un Ināra Ceriņa.

Pēc SIA *Baltic Candles Ltd* balvām gaidām *Kurzemnieka* redakcijā, 1905. gada ielā 19, darbdienu no 9.00 līdz 12.00.

DEMOKRĀTIJA IR GRŪTA... JO JĀUZŅEMAS ATBILDĪBA.

ATBALSTI PROJEKTU UN ĒKAS IEGĀDI ZIEDOJOT

demokratijaskvartals.lv

TĀPĒC VAJAG SAVU VIETU, KUR TO TRENĒT.

Kristaps tiek finālā

Prasmju konkursa *Skills Latvia* finālā grupā *Viesu uzņemšana* iekļuvis Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikuma 2. kursa audzēknis Kristaps Bergs.

8. un 9. februārī Vecrīgas viesnīcā *Wellton Riverside SPA Hotel* Kristapam bija jāpiedalās klientu uzņemšanas simulācijā, telefoniski jāpieņem rezervācija un jāreģistrē palikšana viesnīcā. Virtuālajā administrācijā vajadzēja sniegt ziņas par tūrisma iespējām un viesus izrakstīt, kā arī atrisināt nestandarta situācijas. Bija mutiski un rakstiski uzdevumi gan latviešu, gan angļu valodā. Kristapam sagatavoties palīdzējusi skolotāja Inga Trumsiņa.

Dora Pļavniece, KTTT arhīva foto

Kuldīgas tehnikuma audzēknis Kristaps Bergs konkursā Rīgas viesnīcā *Wellton Riverside SPA Hotel* rāda, kā prot uzņemt viesus.

Ūdens līmenis upēs lēnām krītas

Vēl pirmsdien spēkā bija Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centra dzeltenais brīdinājums par ūdens līmeņa celšanos Kurzemes upēs. Ko tajās varēja redzēt aizvadītajās brīvdienās?

Ventā pie Kuldīgas bija redzama vien niecīga rumbas daļa, un zem ūdens atradās vieta, kur parasti pastaigājas cilvēki, dodoties pa laipu uz peldētavu. Visaugstākais līmenis Ventā fiksēts februāra sākumā – aptuveni 3,5 m virs novērojumu stacijas nulles līmeņa. Tad bijis kritums, 9. februārī līmenis atkal kāpis līdz 3,4 m, bet 13. februārī nokrities līdz 2,4 m virs nulles atzīmes.

Zem ūdens pazudis arī Mārtiņsalas piebraucamais ceļš zem pirmās velles.

Arī tautā sauktā Ceptuves upīte pamatīgi uzplūdusi – zem ūdens ir laipa. Ja Ventā līmenis būtu normāls, fotogrāfijas labajā pusē būtu redzama taka.

Ceļš, pa kuru var tikt uz tiltu pār Nabes ezeru kanālu. Brauktuve zem ūdens.

Riežuopes caurteka pie ietekas Ventā. Ūdens līmenis ir tik augsts, ka virs tā redzama tikai augšējā daļa.

Alberta Dintera teksts un foto

VESELĪBAI

Kā apēst mazāk?

Tuvojoties siltākam laikam, vairāk domājam par slaido līniju. Ja drēbes kļūst par šauru un uzkāpt pa trepēm augstāk par otro stāvu jau ir grūti, skaidrs, ka kaut kas jādara lietas labā. Brīnumlīdzekļa nav – mazāk enerģijas jāuzņem un vairāk jātērē. Bet kā to izdarīt?

KUSTIES!

Cilvēks ir radīts, lai kustētos, bet lielākā daļa no mums to dara pārāk maz. Sēdošs darbs, atpūta pie televizora un datora – cieš ne tikai svars, bet arī pašsajūta. Nepietiekamu kustību dēļ var rasties aizcietējumi, vēnu problēmas un muguras sāpes. Kustības svaigā gaisā palīdz arī pret grūtsirdību, turklāt, pastaigājoties gaišajā laikā, uzņemam D vitamīnu.

Galvenais ir visu darīt atbilstoši spējām. Pastaigas, nūjošana, skriešana, āra trenāžieri, vingrošana – viss ir labs. Tagad vingrošana pieejama arī tiešsaistē trenera uzraudzībā – vajadzīgs tikai interneta pieslēgums, dators vai telefons. Ja ar muguru vai ločtavām jau ir problēmas, tad jākonsultējas ar fizioterapeitu.

ĒD REGULĀRI!

Arī tad, ja vēlamies samazināt svaru, jāēd pietiekami un regulāri. Centieties ēst nelielām porcijām, bet vairākas reizes dienā, nepieļaujot izsalkumu! Ļoti svarīgi ir ēst lēni, ēdienu kārtīgi sakošļājot, jo tikai tā var nodrošināt, ka pietiekami ātri radīsies sāta sajūta. Turklāt tā labāk darbosies gremošanas sistēma.

DZER ŪDENI!

Jāiemācās dzert ūdeni – tas ir vajadzīgi, un tas palīdz aizpildīt kuņģi, kad gribas panaškēties. Svarīgi dzert tieši to, jo saldīnātie dzērieni, kā limonādes un sulas, satur daudz cukura, kas organismam piegādā papildu kalorijas. Arī tēja vai kafija ūdeni īsti neaizstāj.

UZŅEM ŠĶIEDRVIELAS!

Lai justu sātu, bet paēstu veselīgi, svarīgi ēst šķiedrvielām bagātu pārtiku. Ikdienas uzturā jāiekļauj pilngraudu produkti, kā auzu pārslas, griķi, brūnie rīsi, grūbas un putraini, arī rupjmaize un klijas. Svarīgs šķiedrvielu avots ir visi dārzeņi un zaļumi, un īpaši svarīgi ir tos ēst svaigus. Dārzeņi jāpievieno katrai maltītei,

un tos droši var izmantot kā uzskodu starp ēdienreizēm. Svaigus burkānus, kāpostus, gurķus, tomātus u.c. varam ēst, cik vien vēlamies. Svarīgi tikai kārtīgi sakošļāt.

UZMANIES NO VILTĪGAJIEM TĀUKIEM!

Ēdiens, kuram pievienotas taukvielas, garšo labāk, bet tas ir arī kalorijām bagātāks. Svarīgi izvēlēties dzīvnieku valsts pārtiku ar samazinātu tauku daudzumu – liesu gaļu un pienu produktus. Tāpat jāizvairās no lētiem un mazvērtīgiem augu taukiem, kā palmu eļļa, un daļēji hidrogenētiem augu taukiem konditorejas izstrādājumos, pusfabrikātos, našķos. Ēdienkartē jāiekļauj nepiesātināto taukskābju avoti, kā zivis, rieksti, sēklas,

labas augu eļļas, avokado. Bet arī ar tiem pārspīlēt nevajag – visu ar mēru.

AIZSTĀJ AR KO VESELĪGĀKU!

Lai zinātu, ko ēdam, vislabāk ēdienu gatavot pašiem, tad varam nelikt tik daudz sāls, cukura un taukvielu. Tad var nevēlamās sastāvdaļas aizvietot ar veselīgākām, piemēram, receptēs ar baltajiem miltiem vismaz pusi var aizstāt ar auzu, griķu, rīsu vai citiem. Tas dos interesantāku tekstūru un garšu. Pankūkām vai citiem ēdieniem mīklu var taisīt no skābpiena produktiem vai biežpiena. Arī cukuru var aizstāt ar citu saldīnātāju, piemēram, stēvijū. Svarīgi likt lietā izdomu.

Katrīna Spulniece-Aišpure, uztura speciāliste